

[Haustrup Clemmensen.]

ning er steget så markant, som tilfældet er, skyldes det ikke mindst, at der trods skuffelser er sket en gradvis og betydelig nedbrydning af handelsskrankerne inden for vor verdensdel og imellem verdensdelene, senest ved den Kennedyrunde, der utvivlsomt for den internationale handel var et betydeligt skridt videre frem. Derfor må dansk handelspolitik efter det konservative folkepartis opfattelse fortsat være afgørende interesseret i de størst mulige og friest mulige internationale markeder, ikke mindst i Europa.

Enhver politik, der trækker Danmark væk fra de brede europæiske løsninger, må vi derfor advare imod og betegne som tilbageskridt. Den snart mangeårige ulykkelige markedsdeling i Europa har været en betydelig bremse på stigningstakten i levestandard i de europæiske lande. Derfor må vi med glæde hilse alle initiativer til at forsøge at nedbryde den markedsdeling, der er igennem vor verdensdel.

På denne baggrund hilser mit parti med glæde, at regeringen gennem handelsministerens redegørelse i tinget i tirsdags understregede, at regeringen uændret sigter mod hurtigst muligt at tilvejebringe den brede europæiske markedsløsning. Vi har stadig den opfattelse — og det er en forudsætning, jeg meget gerne vil understrege — at Danmark sammen med Storbritannien og flest mulige af de nordiske lande indtræder i fællesmarkedet. Vi går ud fra som en selvfølge, at Danmark derudover fortsat i alle de internationale organer, hvori vi har sæde, af al evne virker for en yderligere frigørelse af den internationale handel. Ikke mindst i den allerseneste tid har der været visse opmuntrende tegn på, at den nye Nixon-administration i USA skulle være inde på planer om som en slags fortsættelse af Kennedyrunden at gå ind for andre nedbrydninger af handelsbarrierer og for en yderligere udbygning af det teknologiske samarbejde mellem USA og Europa.

Men vi forsøger naturligvis ikke blot at holde os det europæiske mål for øje. Vi må også være realister, og vi beklager derfor ligesom alle andre, at det fortsat er meget småt med konkrete lyspunkter vedrørende ophævelsen af den ulykkelige markedsdeling. Vi erkender, at Beneluxlandenes

tanker om konsultationer mellem fællesmarkedet og ansøgerlandene både om et samarbejde på de områder, der ikke er dækket af Romtraktaten, og et samarbejde på de felter, hvor Romtraktaten endnu ikke er nærmere udformet, er et fremskridt og fra disse landes side utvivlsomt betegner en positiv indstilling; men vi er enige med handelsministeren i, at man næppe skal overvurdere de konkrete muligheder for på dette område at komme videre frem. Vi har vel også lov til at nævne som noget af et lyspunkt, at der dog er visse forbedrede relationer mellem Frankrig og de angelsaksiske lande, og vi må måske i al stilfærdighed gå ud fra, at Frankrig i hvert fald som officielt argument ikke fortsat kan henvise til, at Storbritanniens økonomi er en afgørende hindring. Der kan jo også være andre lande end Storbritannien, der har økonomiske problemer.

Ser vi derefter på resultaterne inden for EFTA, kan der måske være god grund til ikke at være alt for hånlige og ikke alt for meget forsøge at bagatellisere de resultater, der her er opnået. Samhandelen mellem EFTA-landene har utvivlsomt udviklet sig temmelig stærkt, og den har givet også dansk erhvervsliv og dansk produktion forøgede muligheder. Men vi erkender, for også på dette område at søge at være realistiske, at yderligere muligheder for EFTA for at skabe forøget samhandel formentlig ikke er til stede, og at der er opnået de EFTA-fordele op til nu, som vi med rimelighed kan forvente at opnå. Derfor er det naturligt, at man prøver at se, om der inden for andre regionalområder skulle være basis for saglige muligheder for at gennemføre et yderligere samarbejde ud over det, der i dag eksisterer. Her vil jeg naturligvis gøre en del bemærkninger om mulighederne de nordiske lande imellem.

Jeg vil gerne først understrege på mit partis vegne, at vi stedse har haft og fortsat har den allerstørste interesse i at udbygge det nordiske samarbejde så stærkt, som det overhovedet er muligt. Jeg tror ikke, det nordiske samarbejde i dette ting nogensinde har været nogen alvorlig politisk stridssag; der har formentlig fra alle partiers side været ønske om at udnytte alle de muligheder, vi på saglig basis kunne nå frem til. Vi har vel også lov til at sige, at der er opnået